

บันทึก

เรื่อง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาวันสั่งให้พนักงานเทศบาล
ผู้ถูกพักงานออกจากงานฐานมีมลทินมัวหมองตามพระราชกฤษฎีการะเบียบ
พนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ (กรณีนายตระหนัก ภูมิพล)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ สร.๐๔๐๓/๖๗๘๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐ แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาวันสั่งให้พนักงานเทศบาลออกจากงานฐานมีมลทินมัวหมองตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งให้พนักงานไว้จะเป็นการขัดกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๔๙๖ หรือไม่ ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกับกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นขัดแย้งกันอยู่ จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังกล่าวตามความประสงค์ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีต่อไป

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า นายตระหนัก ภูมิพล ร้องทุกข์ว่า นายกเทศมนตรีเมืองสุพรรณบุรี สั่งให้ผู้ร้องออกจากงานตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยหาว่าผู้ร้องมีมลทินมัวหมองในกรณีต้องหาว่าทุจริตยักยอกเงินของเทศบาล ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าไม่เป็นธรรมเพราะผู้ร้องมิได้มีมลทินมัวหมองในกรณีที่ถูกกล่าวหา และตามที่สั่งให้ผู้ร้องออกจากงานย้อนหลังไปจนถึงวันที่ได้สั่งพักงานไว้ก็เป็นการไม่ถูกต้อง จึงขอให้พิจารณาให้ผู้ร้องได้กลับเข้าทำงานตามเดิม

คณะกรรมการเรื่องราวจึงพิจารณาเรื่องราวจึงทุกขั้วแล้วทำคำวินิจฉัยเสนออาพนา นายกรัฐมนตรีว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ร้องมีมลทินมัวหมองตามที่ถูกสั่งให้ออกจากงาน และการที่สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งให้พนักงานไว้ ก็เป็นการกระทำตามมติของ ก.ท. ที่ได้มีมติไว้ ในการพิจารณาเรื่องผู้ร้องซึ่งเป็นการกระทำได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย เรื่องราวจึงของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น จึงให้ยกเสีย

ในระหว่างที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำลังพิจารณาคำวินิจฉัยดังกล่าวนี้เพื่อนำเสนออาพนา นายกรัฐมนตรีสั่งการตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเรื่องราวจึง พ.ศ. ๒๔๙๒ ผู้ร้องยื่นหนังสือต่อปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงเพิ่มเติมขอให้นำเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของอาพนา นายกรัฐมนตรี มีความสำคัญตอนหนึ่งว่า ตามที่ ก.ท.มีมติให้สั่งให้ผู้ร้องออกจากงานย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งพักงานไว้ นั้น เป็นการขัดกับระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๔๙๖

เพราะตามระเบียบดังกล่าวนี้กำหนดไว้ว่าพนักงานเทศบาลผู้ถูกสอบสวนในข้อหาว่ากระทำความผิดนั้น ถ้าไม่ได้ความเป็นสัตย์ โดยมีแต่เพียงมตินความผิด เช่นผู้ร้องนี้ให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักให้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนถูกพักงาน

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่มีอยู่ดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าการสั่งให้พนักงานเทศบาลออกจากการงานฐานมีมตินมัวหมองหรือมีมตินความผิดนั้น จะสั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งให้พักงานไว้ไม่ได้ เพราะถ้าสั่งให้ออกย้อนหลังได้ก็ไม่มีทางที่จะได้รับเงินเดือนระหว่างพัก ซึ่งเป็นการขัดกับระเบียบดังกล่าวนี้ที่ว่าให้จ่ายให้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนถูกพักงานสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงเห็นว่าเรื่องราวของผู้ร้องเฉพาะในข้อที่ว่าการสั่งให้ออกย้อนหลังเป็นการไม่ชอบนั้น ฟังขึ้น และได้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่า ตามที่คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์วินิจฉัยว่าผู้ร้องมีมตินมัวหมองตามที่ถูกสั่งให้ออกจากการงานจริง เรื่องราวร้องทุกข์ของผู้ร้องเฉพาะในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ให้ยกเสีย นั้น เป็นการชอบแล้ว ควรสั่งยกเรื่องราวเฉพาะข้อนี้เสียตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯแต่ตามที่ ก.ท. ลงมติให้สั่งให้ผู้ร้องออกจากการงานย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งให้พักงานไว้เป็นการขัดกับระเบียบของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จึงควรให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ เป็นให้ออกจากการงานตั้งแต่วันที่มิคำสั่งให้ออกเป็นต้นไปและให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้แก่ผู้ร้องตามนัยแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวด้วย

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีบัญชาให้ส่งเรื่องให้กระทรวงมหาดไทยชี้แจงว่า การสั่งให้ออกย้อนหลังตั้งแต่วันที่มิสั่งพักงานนั้น จะขัดกับระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๔๙๖ หรือไม่

กระทรวงมหาดไทยชี้แจงว่า

๑. การที่นายกรัฐมนตรีเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีสั่งให้นายตระหนัก ภมรพล ออกจากการงานฐานมีมตินมัวหมองย้อนหลังไปถึงวันที่มิสั่งพักงานตามมติ ก.ท.เป็นการชอบแล้ว เพราะเป็นอำนาจของ ก.ท. ที่จะพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และไม่มีกฎหมายใดบัญญัติห้ามมิให้กระทำเช่นนั้น

๒. ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีร้องอ้างว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดว่า “ถ้าไม่ได้ความเป็นสัตย์แต่เทศบาลเจ้าสังกัดหรือผู้มีอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่า มีมตินความผิด หรือได้ความเป็นสัตย์แต่ถูกสั่งลงโทษไม่ถึงไล่ออกหรือปลดออกให้จ่ายได้ไม่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนถูกพักงาน” นั้น แสดงให้เห็นว่า การสั่งให้พนักงานเทศบาลออกจากการงานฐานมีมตินมัวหมอง จะสั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่มิสั่งพักงานไว้ไม่ได้ เพราะถ้าสั่งให้ออกย้อนหลังได้ ก็ไม่มีทางที่จะได้รับเงินเดือนระหว่างพักงานซึ่งเป็นการขัดกับระเบียบดังกล่าว

กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า การสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากตำแหน่งหน้าที่

การงานเป็นคนละเรื่องกับระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๙๖ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากตำแหน่งหน้าที่การงานไม่ได้อยู่ภายใต้อาณัติของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๙๖ การสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากตำแหน่งหน้าที่การงานเมื่อใดเป็นอำนาจของผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล สำหรับกรณีนายตระหนัก ภมรพล เป็นอำนาจของ ก.ท. ซึ่งคณะกรรมการเรื่องราวจึงชี้แจงว่ามีอำนาจกระทำได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายประการใด ส่วนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๙๖ เป็นระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยวางขึ้น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่ได้มีคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่พนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงานได้ถูกสอบสวนเสร็จแล้ว

๓. หากเทียบเคียงกับระเบียบ ก.ท.ว่าด้วยวันสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากตำแหน่งหน้าที่การงาน ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๐๘ ซึ่งเป็นระเบียบที่ ก.ท.ได้วางขึ้นใหม่จะเห็นได้ว่า ตามระเบียบดังกล่าวให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งให้พนักงานเทศบาลออกจากงานฐานมีมลทินมัวหมองย้อนหลังไปถึงวันสั่งพักงานได้เช่นเดียวกัน เช่น การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๐๖ ถ้ามีคำสั่งพักงานไว้แล้วให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักงาน ในกรณีที่มีการสั่งให้ออกไว้ก่อนเช่นนี้ ถ้าจะสั่งให้ออกเด็ดขาดตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๐๖ อีกชั้นหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่สั่งให้ออกไว้ก่อน เป็นต้น

ฉะนั้น เมื่อได้พิจารณาประกอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเรื่องราวจึงชี้แจงว่าผู้ร้องมีมลทินมัวหมองตามที่ถูกลงโทษให้ออกจากงานจริง ส่วนการที่สั่งให้ออกจากงานย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งให้พักงาน ก็เป็นการสั่งตามมติของ ก.ท. ซึ่งมีอำนาจกระทำได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายประการใดแล้ว จึงเห็นว่ากรณีที่นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีสั่งให้นายตระหนัก ภมรพล ออกจากงานฐานมีมลทินมัวหมอง ย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งพักงานไว้ เป็นการชอบด้วยเหตุผลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทุกประการ และไม่ขัดกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๙๖ แต่อย่างใด

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาคำชี้แจงของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวนี้แล้ว ไม่เห็นพ้องด้วย โดยเฉพาะในข้อที่กระทรวงมหาดไทยว่าการสั่งให้พ้นจากตำแหน่งไม่ได้อยู่ภายใต้อาณัติของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๙๖ นั้น โดยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. ตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ได้บัญญัติไว้ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๖๘ ว่า “เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักงานดังกล่าวมานั้นให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยวางไว้”

๒. ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๖๙ บัญญัติว่า “ให้กระทรวงมหาดไทยตราระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการคลังรวมตลอดถึงวิธีการงบประมาณการรักษา

ทรัพย์สิน การจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุและการจ้างเหมาขึ้นไว้” และโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๙ ที่กล่าวนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ตราระเบียบ “ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๔๙๖” ขึ้นไว้ ความในข้อ ๕ (ก) (๒) ของระเบียบนี้มีว่า “ถ้าไม่ได้ความเป็นสัตย์แต่เทศบาลเจ้าสังกัดหรือผู้มีอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่ามีมลทินความผิด หรือได้ความเป็นสัตย์แต่ถูกสั่งลงโทษโดยไม่ถึงไล่ออกหรือปลดออก ให้จ่ายได้ไม่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนถูกพักงาน”

จากตัวบทกฎหมายดังได้ยกขึ้นกล่าวมานี้ก็เป็นที่ยึดแจ้งอยู่แล้วว่า การสั่งให้พนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงานพ้นจากตำแหน่งหรือออกจากงานในฐานะมีมลทินความผิดหรือมลทินมัวหมองซึ่งตามกฎหมายคือพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ให้อำนาจไว้ให้กระทำได้นั้น มิใช่จะสั่งให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่หรือให้ออกจากงานตั้งแต่เมื่อใดก็ได้ หากแต่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับหรืออาณัติของกฎหมายอีกฉบับหนึ่งคือพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ อีกด้วย เช่นในกรณีของผู้ร้องนี้ในเมื่อมีระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งตราขึ้นไว้ตามความในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ว่าให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้ไม่เกินครึ่งหนึ่ง การจะสั่งให้ผู้ร้องออกตั้งแต่เมื่อใดก็ต้องอยู่ภายใต้บังคับของระเบียบกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายฉบับที่กล่าวนี้ ตามที่สั่งให้ผู้ร้องออกย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งพักงานไว้ ย่อมไม่มีทางที่จะจ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้แก่ผู้ร้องได้ จึงเป็นการขัดกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวที่ว่าให้จ่ายเงินเดือนระหว่างพักงานให้ไม่เกินครึ่งหนึ่ง ซึ่งก็เท่ากับขัดต่อพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ นั้นเอง เพราะระเบียบดังกล่าวเป็นระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่กระทรวงมหาดไทยยกเอาระเบียบ ก.ท.ว่าด้วยวันสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากตำแหน่งหน้าที่การงานฉบับที่ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๐๔ ขึ้นมาเป็นเครื่องเทียบเคียงว่ากรณีเช่นผู้ร้องนี้ก็สั่งให้ออกย้อนหลังได้นั้น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีก็เห็นว่าเอามาเป็นเครื่องเทียบเคียงไม่ได้ เพราะเป็นระเบียบที่เพิกถอนใช้ภายหลังและแม้ตามระเบียบที่ออกใช้ภายหลังดังกล่าวนี้เองในข้อ ๒ (๔) ก็ว่าการสั่งให้ออกในกรณีเช่นผู้ร้องนี้ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ซึ่งระบุในคำสั่งให้พ้นหน้าที่ แต่ต้องไม่ก่อนวันออกคำสั่งหรือจะสั่งให้ออกตั้งแต่วันที่คำสั่งถึงผู้รับคำสั่งก็ได้ อันแสดงว่าจะสั่งให้ออกย้อนหลังไม่ได้ อนึ่ง ตามที่วรรคท้ายของข้อ ๒ (๔) แห่งระเบียบนี้กล่าวว่าถ้ากรณีใดมีเหตุสมควรจะสั่งให้ออกย้อนหลัง จะสั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากงานตามกรณีนั้น ๆ ก็ได้ นั้น ได้มีข้อแม้ไว้ด้วยว่า “แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการเสียประโยชน์ ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น” ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่าในรายผู้ร้องนี้ ผู้ร้องมีประโยชน์หรือสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับเงินเดือนระหว่างพักงานไม่เกินครึ่งหนึ่ง จึงสั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันสั่งพักงานไม่ได้ เพราะจะทำให้ผู้ร้องต้องเสียประโยชน์ตามสิทธิดังกล่าวนี้ไป

เนื่องจากปัญหาที่ว่า การสั่งให้พนักงานเทศบาลออกจากงานฐานมีมลทินมัวหมองตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ได้สั่งให้พักงานไว้ จะเป็นการขัดกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน

ของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือไม่ ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกับกระทรวงมหาดไทยเห็นแย้งกันอยู่ เป็นปัญหาในข้อกฎหมาย สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงใคร่ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาให้ความเห็นเป็นบรรทัดฐานเพื่อที่จะได้นำเสนอฯ นายกรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาในอันที่จะสั่งการเกี่ยวกับเรื่องนายตระหนัก ภมรพล ร้องทุกข์ต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้พร้อมด้วยผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (นายภุชงค์ บุนนาค และนายเรียม เกษสาคร) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (ร.ต.พยนต์ พิเรนทร) แล้วเห็นว่า การที่จะสั่งบังคับให้บุคคลใดให้รับโทษสูญเสียประโยชน์ย้อนหลังนั้น จะต้องมีความหมายให้อำนาจไว้โดยชัดแจ้ง และโดยเฉพาะในกรณีนี้ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นระเบียบที่ใช้บังคับแก่พนักงานเทศบาลในขณะที่เกิดกรณีนี้ ได้กล่าวไว้ในข้อ ๕ (ก) (๒)^๑ ว่า “ถ้าไม่ได้ความเป็นสัตย์ แต่เทศบาลเจ้าสังกัดหรือผู้มีอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่ามัลทินความผิด หรือได้ความเป็นสัตย์ แต่ถูกสั่งลงโทษโดยไม่ถึงไล่ออกหรือปลดออก ให้จ่ายได้ไม่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนถูกพักงาน” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระเบียบดังกล่าวนี้กำหนดให้พนักงานเทศบาลผู้ถูกสอบสวนในข้อหาว่ากระทำความผิดเพียงมัลทินมัวหมอมมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างพักงานไม่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่เขาได้รับก่อนถูกพักงาน สำหรับกรณีของนายตระหนัก ภมรพล ผู้ร้องนี้ ข้อเท็จจริงก็ปรากฏชัดอยู่แล้วว่าผู้ต้องได้ถูกสั่งให้ออกจากงานในฐานะมัลทินมัวหมอมโดยไม่ถึงกับถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ผู้ร้องจึงมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์ตาม ข้อ ๕ (ก) (๒) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนของพนักงานเทศบาลผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๕๖ กล่าวคือ ก.ท.จะสั่งให้ผู้ร้องออกจากงานย้อนหลังไปจนถึงวันที่ได้สั่งพักงานผู้ร้องไว้ อันทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิในการที่เขาจะได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ถูกพักงานหาได้ไม่ ต้องถือว่าคำสั่งที่ให้ผู้ร้องออกจากงานนั้น มีผลบังคับได้นับแต่วันที่ออกคำสั่งนั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า การที่นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีโดยมติของ ก.ท.สั่งให้นายตระหนัก ภมรพล ผู้ร้องออกจากงานฐานมัลทินมัวหมอมตามพระราช

^๑ ข้อ ๕ การงดจ่ายเงินเดือนและเงินที่จ่ายเป็นรายเดือนระหว่างพักงานนั้นเมื่อคดีหรือกรณี que การสอบสวนนั้นถึงที่สุดให้ปฏิบัติดังนี้

(ก) พนักงานเทศบาล

(๑) ถ้าไม่ได้ความเป็นสัตย์และเทศบาลเจ้าสังกัดหรือผู้มีอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้นั้นไม่มีมัลทินความผิดให้จ่ายให้เต็ม

(๒) ถ้าไม่ได้ความเป็นสัตย์ แต่เทศบาลเจ้าสังกัดหรือผู้มีอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่ามัลทินความผิด หรือได้ความเป็นสัตย์ แต่ถูกสั่งลงโทษโดยไม่ถึงไล่ออกหรือปลดออก ให้จ่ายได้ไม่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนถูกพักงาน

(๓)

ฯลฯ

ฯลฯ

กฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ในส่วนที่ให้อ่อนหลังไปถึงวันที่ได้ส่งพัก
งานไว้เป็นการนอกอำนาจหน้าที่ที่จะกระทำได้

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๑๐